

الحمد لله الذى اظهر بسلطانه ما اراد و

زين اليوم بنسبته اليه...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسي

رقم (1) - من آثار حضرت بهاء الله - كتاب اشراقات -

صفحة 1 - 32

(1)

هو الظاهر الناطق المقتدر العليم الحكيم

الحمد لله الذى اظهر بسلطانه ما اراد و زين اليوم بنسبته اليه و سماه فى كتب السماء بيوم الله و فيه ظهر ما بشر به رسله و كتبه و زيره فلما اتى الوعد اشرق نير الظهور انه هو مكلم الطور بسلطان ما خوفته شوكة العلماء و الامراء و ما منعتة سطوة الجبابرة و لا ظلم الفراعنة قام امام الوجوه و قال تالله انا المكنون و انا المخزون و انا الذى بذكرى تزينت سماء البرهان بانجم البيان و الامكان بنور العرفان تعالى من اظهر نفسه و انزل برهانه و اسمع الكل آياته البهاء و التكبير على ايدى امره بين عباده الذين جعلهم تراجمة وحيه و ما انزله فى كتابه و بهم ماج بحر العرفان بين الاديان و اشرق نير العلم من افق الامكان و اضاءت بنوره الآفاق و اهتزت به افئدة العشاق فى يوم الميثاق يا ايها الطائر فى هواء العرفان و الناظر الى افق رحمة ربك الرحمن انا امسكنا القلم بما اكتسبت ايدى الامم و اخذنا زمامه فى برهة من الزمان بما احاطت بنا

ORIGINAL

الاحزان من الذين نبذوا البر و التقوى و اخذوا البغي و الفحشاء اولئك اشتعلوا بنار الحرص و الهوى و خانوا فى اموال الورى من دون اذن من الله رب العرش و الثرى و مالک الآخرة و الاولى

قل الهى الهى لا تطردنى عن بحر عطائك و لا تمنعنى عن ظل قباب فضلك و عزتك يا سلطان الوجود و مالک ممالک الکرّم و الجود ما اتخذت لنفسى دونک سلطانا و لا سوئک ربا اسئلك بخير کوثر البيان و هزیز نسّمات ظهورک فى الامکان و باياتک الکبرى و حفيف سدره المنتهى ان تؤيد عبادک على العدل فى امرک و الانصاف فى ظهورک اى رب ترهم معرضين عن ساحة عزک و متمسکين باوھامهم فى ايامک نبذوا بحر العلم ورائهم مقبلين الى غدیر الوهم لم ادريا الهى باى حجة يتبعون ما عندهم و باى برهان ينکرون ما انزلت عليهم من سماء فضلك و اظهرت لهم من اصداق بحر ارادتک اشهد بظهورک ظهر السبيل و نزل الدليل و تمت الحجّة و کملت النعمة اى رب انا عبدک و ابن عبدک اكون متوجها الى انوار وجهک و متمسکا بجبل عنايتک و معترفا ببحر بيانک و سماء حکمتک و مقرا بما نطق به لسان عظمتک و ما انزلته فى کتیبک اى رب ايد الغافلین على الاعتراف بما اظهرته بقوتک و المعرضین على الاقبال الى باب رحمتک و المنکرین على الاقرار بوحدانيتک و فردانيتک اى رب وفقهم على الرجوع اليک و القيام على تدارک ما فات عنهم عند تجليات انوار نیر ظهورک انت الذى بارادتک نصبت راية اسمک الوھاب فى المآب و ارتفع خباء مجدک امام وجوه الاحباب طوبى لغريب قصد ظلك و لفقير اراد بحر غنائک و طوبى لطالب تمسک بجبل قربک و تثبث بذیل عطائك و طوبى لقاصد قصد فرات رحمتک و مخزن کرّمک و طوبى لمنقطع نبذ ما دونک و اخذ ما امر به فى کتابک المبين

بلسان پارسی ندای مظلومرا بشنو نابالغهای عالم عمل نمودند آنچه را که هیچ ظالمی عمل ننموده و گفته اند آنچه را که هیچ مشرکی نگفته نفوسیکه در طین ظنون و اوھام غرقند قابل ادراک تجليات انوار آفتاب حقیقت نبوده و نیستند تا قلب از نار وھم فارغ نشود البته بنور یقین فائز نگردد کجايند ان نفوس کدره موهومه و نفوسیکه از عالم گذشته اند و بر شاطی بحر انقطاع خرگاه افراخته اند يا ايها الناظر الى الوجه چندى قلہرا از تحریر منع نمودیم و سبب آن احزان وارده بوده چه که حضرت تقوى در تحت براثن نفس و هوى مشاهده شد آتش طمع و حرص بر هیکل تقدیس وارد آورد آنچه را که قلم از ذکرش عاجز و اوراق از حملش قاصر نفوس موجوده قابل ادراک مقامات نبأ عظیم نبوده و نیستند الا من شاء ربک پر امل قادر بر طیران در اينفضای مقدس مبارک نه قل يا قوم اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلین ضعوا ما سمعتم و رایتم و اخذتم و خذوا ما اوتیتم من لدی الله رب العالمین لعمر الله لا یغنیکم ما عندکم و لا ینفعکم ما عند الاحزاب ضعوا الظنون و الاوھام متوجهین الى افق اشراق منه نیر الايقان من لدی الرحمن هذا ما امرتم به من قبل فى الواح شتی و فى هذا اللوح المبين

یا محمد علیک بهائی امروز هر نفسی اراده نماید بآفتاب حقیقت که از افق سماء سبحن اشراق نموده توجه کند باید قوه مدرکه را از قصص اولی مقدس نماید و رأس عرفانرا بتاج انقطاع و هیکل وجود را بطراز تقوی مزین دارد و بعد اراده تغمس در لجه بحر احدیه کند

یا علی علیک بهاء الله الابدی امروز روز کلمه مبارکه قل الله ثم درهم فی خوضهم یلعبون است قاصدین بایدحین قصد ذروه علیا در قدم اول از کوثر این آیه مبارکه بیاشامند و همچنین در قدم ثانی امام کعبه الهی این آیه را بلسان حقیقت تلاوت کنند انی ترکت ملة قوم لا یؤمنون بالله وهم بالآخرة هم کافرون اگر طالب بانچه ذکر شد فائز شود او لائق تقرب و حضور و قابل طیران در این هواء مقدس است و الا باید باوهام معرضین و مغلین تآسی نماید چنانچه نموده اند

یا محمد قبل علی هر خس و خاشاکی لائق این بساط نبوده و نیست باری اسباب توجه بشاطی بحر معانی و تقرب بانوار آفتاب حقیقی آنست که ذکر شد من دون آن السبیل مسدود و الطلب مردود باعلی النداء کل را بافق اعلی دعوت نمودیم و لکن غافلین و معرضین نپذیرفتند از حق جل جلاله مسئلت نما شاید عباد را تأیید فرماید و قوت و قدرت بخشد تا از مرقاة اسماء صعود نمایند یعنی بگذرند و قصد سماء معانی کنند هادی دولت آبادی را بنصایح مشفقانه و مواعظ حکیمانه نصیحت نمودیم که شاید از شمال وهم بیین یقین توجه کند و از موهوم بشطر قیوم اقبال نماید و بانوار حضرت معلوم فائز شود نصایح قلم اعلی در صخره صما اثر نمود و ثمری ظاهر نه حال جمعی بمثابه حزب شیعه ترتیب داده و باغوای آن نفوس غافله مشغول و بر اصنام اسماء معتکف سبحان الله حزب قبل از تجارت اسماء چه ربی تحصیل نمودند و بچه فوزی فائز گشتند در یوم جزاء کل از حفیف سدره منتهی محروم مشاهده شدند و شجره مبارکه را بیادی بغی و فحشا قطع نمودند و بر منابر بلعن و سب مشغول بوده و هستند انظر کیف جعل الله اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم نفسی از اهل سنت و جماعت در جهتی از جهات ادعای قائمیت نموده و الی حین قریب صد هزار نفس اطاعتش نمودند و بخدمتش قیام کردند قائم حقیقی بنور الهی در ایران قیام بر امر فرمود شهیدش نمودند و بر اطفاء نورش همت گماشتند و عمل نمودند آنچه را که عین حقیقت گریانست از ورود اینمظلوم در زوراء الی حین بمثابه امطار الواح مقصود عالمیان بر اهل ایران باریده مع ذلک آگاه نشدند و در غفلت و شقاوت قدیم خود باقی و برقرار و اگر این عنایت از ان شطر باین جهات توجه مینمود حال کل را مقبل الی الله مشاهده مینمودید انه ینطق بالحق و لکن الخلق فی حجاب مبین اسمع النداء من شطر عکاء و خذ بیدک الیمنی کأسا من رحیق بیان ربک مولی الوری و بیدک الاخری کوبا من ذکری الابهی رغما لمن فی ناسوت الانشاء الذین انکروا آیاتی الکبری بما اتبعوا اهل البغی والفحشاء و مظاهر النفس و الهوی

يا ايها المتوجه الى انوار الوجه باسم حق جل جلاله در هر حين از اين رحيق مبین پياشام اينر حيق مطلع
انبساط و نشاط است نه سكر و فساد قل الهى الهى لك البهآ بما ذكرتنى من قلمك الاعلى و زينتنى
بطراز عزك و عطائك و نورت قلبى بنور معرفتك استلك يا من باسمك طار الموحدون فى هوآ
قربك و انجذبت افئدة المخلصين من رشحات بحر بيانك ان تؤيد عبادك على الاقرار بما اظهرت لهم
بجودك و كرمك و ما انزلت عليهم من سمآ عرفانك انك انت الفضال الكريم و المقتدر العزيز العظيم
اشكر الله ربك رب العرش العظيم و الكرسي الرفيع بما انزل لك ما يبقى به اسمك و ذكرك بدوام
اسمآته الحسنى و صفاته العليا انه هو الفياض ذوالفيض العظيم و هو الفضال ذوالفضل المبين لا اله الا هو
العليم الحكيم

يا نبيل قبل على خفاشهاى عالم عباد الله را بصد هزار اوهام و ظنون از تجليات آفتاب حقيقت منع
مينمايند كوثر استقامت و بيان و رحيق اطمينان و ايقان نصيب نفسى است كه ببصر حق بافق اعلى
ناظر باشد و بسمع او باصغاء نداء توجه نمايد امروز امواج بحر بيان مقصود عالميان امام وجوه اديان ظاهر
و تجليات انوار ظهور مكلم طور مشهود و سدره رحمن در قطب فردوس اعلى ناطق يا ليت قومى يعلمون يا
ليت قومى يسمعون يا ليت قومى ينظرون اين ايام اغنام الهى بين ذئاب ارض مبتلى و اين مظلوم تحت
براشن بغضا و لكن شاكريم كه حق عنايت فرمود و تأييد نمود بشأنى كه من دون ستر و حجاب ما بين
احزاب اظهار نموديم آنچه را كه سبب اعظمست از براى اصلاح عالم و نجات امم با احدى مدانه
نموديم و در اجراى اوامر الهى توقف نكرديم ظلم ظالمين و ضرر معتدين قلم اعلى را از اظهار كلمه عليا منع
نمود هر هنگام نفسى از اصحاب جرايد و غيره بر اعراض قيام مينمود اعضا و اجزاي دولت سرا و جهرا
ترغيب مينمودند و تقويت ميكردند بارى در ظاهر و باطن در تضبيع امر الله جاهد و ساعى و لكن
اينظلم منقطعاً عن العالم و الامم ذكر نمود آنچه را كه سبب تطهير عالم است از ضعيفه و بغضا و علت
انحمار نار بغي و فحشا ناصر و معينى مشهود نه از هر جهتي سهام مفتريات مغلين و اسنه ملحدين بر هيكل
امر وارد اينظلم در سنين متواليات باينكلمات عاليات ناطق سبحانك يا الهى لو لا البلايا فى سبيلك
من اين تظهر مقامات عاشقيك و لو لا الرزايا فى حبك باى شئ تين شؤن مشتاقيك و عزتك انيس
محببك دموع عيونهم و مونس مريدك زفرات قلوبهم و غذآ قاصديك قطعات اكبادهم و ما الذ سم
الردى فى سبيلك و ما اعز سهم الاعدآ لاعلاء كلمتك يا الهى اشربنى فى امرك ما اردته و انزل على
فى حبك ما قدرته و عزتك ما اريد الا ما تريد و لا احب الا ما انت تحب توكلت عليك فى كل
الاحوال استلك يا الهى ان تظهر لنصرة هذا الامر من كان قابلا لاسمك و سلطانك ليدكرنى بين
خلقك و يرفع اعلام نصرك فى مملكتك انك انت المقتدر على ما تشآء لا اله الا انت المهيمن القيوم
سبحانك اللهم يا الهى قو قلوب احبائك بقوتك و سلطانك لئلا يخوفهم من فى ارضك ثم اجعلهم يا

الهی مشرقین من افق عظمتک و طالعين من مطلع اقتدارک ای رب زینهم بطراز العدل و الانصاف و نور قلوبهم بانوار المواهب و الالطاف انک انت الفرد الواحد العزیز العظیم اسئلک یا مالک القدم و مولی العالم و مقصود الامم بالاسم الاعظم ان تبدل اریکة الظلم بسریر عدلک و کرسی الغرور و الاعتساف بعرش الخضوع و الانصاف انک فعال لما تشاء و انک انت العلیم الخبیر

بگو یا حزب الله از هر شطر و جهتی اعدا باسیوف بغضا احاطه نموده اند و معین و یاورى بر حسب ظاهر نبوده و نیست بعضی از نفوس غافله موهومه باظهار عناد و مفتریات از برای خود مقام و اعتبار را راجی و آملند و چون اینظلم را بی معین و ناصر دیده اند با اسیاف بغض و عناد حمله نموده اند سبحان الله چهل سنه بنصایح و مواعظ عباد را از نزاع و فساد و جدال منع نمودیم و از فضل الهی و رحمت رحمانی این حزب از سلاح باصلاح توجه نمودند و ارادة الله را بر ارادهای خود مقدم داشتند هر یوم از ظالمین ظلمی ظاهر و ناری مشتعل مع ذلک صبر نمودند و بحق گذاشتند در بعضی از اراضی ظالمین هر سنه بسفک دماء مشغول و حزب مظلوم باین کلمه که از قبل بآن نطق نمودیم متمسک ان تقتلوا خیر لكم من ان تقتلوا لله الحمد در سبیل الهی کشته شدند و نکشتند چه که بامر الله ناظر بوده و هستند در ارض صاد و عشق آباد ظالمین نار ظلم افروختند و خون اولیا ریختند قل الهی الهی تری اولیائک تحت سیاط الظالمین و اغنامک بین ذئاب ارضک اسئلک بقدرتک التی غلبت الکائنات و بسطانک الذی احاط علی الموجودات ان تنور قلوب عبادک بنور عدلک و زینهم بطراز البر و التقوی فی مملکتک انک انت المقتدر العزیز الفضال

این ایام طغیان مفترین و بغضاء خائنین از حد گذشته نفسیکه در لیالی و ایام بمنهای مشغول لأجل حفظ او او را طرد نمودیم رفته در مدینه کبیره با امثال خود متحد شده و بتضییع امر الله مشغول و اتخذوا الاخر لانفسهم معینا و ناصرا لنشر مفتریاتهم و نفس مطروده از ارض مقدسه بشیخ محمد یزدی پیوست و بفتوای اخوی بر ضرر مظلوم و اکل اموال ناس قیام نمودند چون امرا و علمای ایران را مخالف و معرض میدانند لذا اختر و سائرین بر عناد قیام نمودند مخصوص اختر که محض اخذ دراهم و اعتبار تحریر نموده آنچه را که خود گواهی میدهد بر کذب آن لعمر الله انه فی ضلال مبین البته مقامیرا که اکثر اهل عالم انکار نموده اند احدی از مطالع بغی و فحشا و ظلم و اعتساف درباره اش بصدق تکلم نکند و تمسک نماید بانچه که سبب فرع اکبر است و لکن اینظلم بفضل الله و عنایته ما سوی الله را بمثابه کفی از تراب مشاهده مینماید ضوضاء و غوغاء و زماجیرشانرا بمثابه طنین ذباب میداند مگر نفوسیکه از عنایت الهی بطراز عدل و امانت و صدق و صفا مزینند نه ملاحظه شأن و تزویر عرفا را مینمایند و نه ضوضای علما را امام وجوه کل امر الله را اظهار نمودیم لن یصیننا الا ما کتب الله لنا اگر چه این ایام

مطالع ظلم و اعتساف بر ضر اینمظلوم قیام نموده‌اند سوف یظهر الله کنوزه لنصرة امره و نبأه و این کنوز رجالند لا تمنعهم سطوة و لا تخوفهم شوكة و لا تضعفهم الصفوف و الالوف بحکمت و بیان امکان را مسخر نمایند قل یا حزب الله بیقین مبین بدانید فساد و نزاع و قتل و غارت شأن درندگان ارض است مقام انسان و شأنش بعلم و عمل است در اکثر الواح عباد را از ما یضرهم منع و بما ینفعهم امر نمودیم یا حزب الله با جمیع احزاب عالم بحبیت و مودت معاشرت نمائید فساد و شؤنات آن طرا نهی شده نهیا عظیما فی کتاب الله رب العالمین اگر چه در اول ایام از قلم اعلی نازلشد آنچه که ظاهرش مخالف امر جدید الهی است از جمله امثال اینفقرات نازل قد طالت الاعناق بالنفاق این اسیاف قدرتک یا قهار العالمین و لکن مقصود از آن نزاع و فساد نبوده بلکه مقصود اظهار مراتب ظلم ظالمین بوده و شقاوت مشرکین تا کل بدانند که ظلم فراعنه ارض بمقامی رسیده که از قلم اعلی امثال این آیه نازل و حال وصیت مینمائیم عباد الله را که از بعد بعضی بیانات تمسک نمایند و سبب ضر عباد نشوند نصرت در این ظهور اعظم منحصر است بحکمت و بیان جند الله اعمال طیبه طاهره و اخلاق مقدسه مرضیه بوده و هست و سردار این جنود تقوی الله مکرر این بیان در صحف و کتب و الواح نازل خذوا یا قوم ما امرتم به من لدی الله المهیمن القیوم انه یأمرکم بما یحفظکم و ینفعکم انه هو الفضال الکریم امروز استقامت از اعظم اعمال نزد غنی متعال مذکور سبحان الله بعضی از نفوس که سالها ادعای استقامت مینمودند چون فی الجمله امتحان بمیان آمد فروا حکمر مستنفره فرت من قسورة چندی قبل مکتوبی از قریه منشاد بساحت اقدس ارسال نمودند و در آن مکتوب از حق جل جلاله خوارق عادات طلب کرده‌اند لأجل اطمینان نفوس و ایقان قلوب و لکن سائین بعضی از علمای فرقان بودند مشاهده شد اگر باسم ان نفوس ذکر اینظهور و حجت و برهانش شود شاید سبب ضوضای علمای فرقان گردد لذا اسناد را تحویل و تبدیل نمودیم و از ملکوت بیان نازلشد آنچه که هر منصفی اگر بقرائت آن فائز شود مادام الحیات برجت الیک یا مقصود العالم ناطق گردد و یکی از ان نفوس هم اظهار تصدیق مینمود و بعد از ملاحظه تحویل اسناد متزلزل مشاهده گشت لا یعزب عن علمه من شیء یسمع و یری و هو المهیمن علی من فی السموات و الارضین امید آنکه از اضطراب باطمینان و از توقف برجوع فائز شوند انه هو التواب الکریم مع آنکه اهل ان قریه در این ارض موجود و در ظاهر ظاهر هم امور آن ارض معلوم و واضح مع ذلک واقعشد آنچه که شایسته نبود بجاست شأن ان نفوس و نفوسیکه از شبهه و ریب و ظنون و اوهام انام گذشته اند و قصد بحر معانی نموده اند نقطه اولی میفرماید اگر او بر سماء حکم ارض نماید و یا بر ارض حکم سماء لیس لاحد ان یقول لم و بم باری بعضی از نفوس غافله در هر بلد بمثابه ابلیس در سر بتلیس مشغولند و لکن لدی الله مشهود یا حزب الله لوجه الله شما را ذکر مینمائیم و نصیحت میفرمائیم که شاید از ارض ادنی قصد ذروه علیا نمائید و از اوهام بنور یقین توجه کنید و بما یظهر من عنده

راضی باشید حق جل جلاله با علم یفعل ما یشاء آمده و رایة یحکم ما یرید امام وجهش منصوب بان ناظر باشید و از دوش فارغ و آزاد بیقین مبین بدانید آنچه از او ظاهر شود حق است و صدق لا ریب فیه امید آنکه از فضل و عنایت حق جل جلاله اولیاء یعنی نفوسیکه از اصحاب سفینه حمراء و از اهل بها محسوبند شبها اهل عالم ایشان را از رحیق مختوم و اسم قیوم منع ننماید و محروم نسازد بعضی از خلق در هر حال نظرشان بر اعراض و اعتراض است چنانچه الی حین چند کره اهل بیان سؤال نموده اند که حضرت داود صاحب زور بعد از حضرت کلیم علیه بهاء الله الابهی بوده و لکن نقطه اولی روح ما سویه فداه انحضرت را قبل از موسی ذکر فرموده و این فقره مخالف کتب و ما عند الرسل است قلنا اتق الله و لا تعترض علی من زینه الله بالعصمة الکبری و اسمائه الحسنی و صفاته العلیا سزاوار عباد آنکه مشرق امر الهی را تصدیق نمایند در آنچه از او ظاهر شود چه که بمقتضیات حکمت بالغه احدی جز حق آگاه نه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر نفوس اربعه اهل منشاء را طلب نمودیم تا حاضر شوند لیسمعوا ما خلقت الآذان لاصغائه و لکن حاضر نشدند قد منعتم الاوهام عن نور الیقین از حق میطلبیم کل را مؤید فرماید بر تسلیم و رضا انه هو السامع المجیب امروز بر حزب الله لازم و واجب که از بحر جود سلطان وجود و مالک غیب و شهود مسئلت نمایند که شاید عباد ارض باوهام حزب قبل مبتلی نشوند و لکن بعضی از نفوس مثل هادی دولت آبادی و مهدی نجف آبادی جمیع همت را بر اضلال خلق مصروف داشتند و بجدعه و مکرری ظاهر گشتند که سکان مدائن بیان و عرفان متحیر مشاهده میشوند ایکاش نفسی امثال آن سؤالات را از نفس ساکنه در جزیره مینمود لیظهر له ما نزل بالحق فی هذا المقام العزیز المنیع قل یا اولیاء الله ندای مظلوم را بسمع فطرت بشنوید و در آثارش بعین حقیقت توجه نمائید لعمری اذا یظهر لکم ما کان مستورا عن اعین العباد ان الله هو الناصح الفیاض المشفق الکریم

یا ایها المنجذب بآیاتی اسمع ما انزلناه لاحد اولیائی انا ما اردنا فی الملک الا الاصلاح یشهد بذلک مصباح العالم الذی ما اتخذ لحفظه زجاجا و لا بلورا و لا حائلا لعمر الله ان البهآ ما نطق عن الهوی بل بما یقرب الناس الی مقام تطمئن به قلوبهم و تستریح به نفوسهم انت تعلم و الله یعلم ورائک انی ما اتخذت لنفسی معینا و نصرت امر الله بقدره عجزت عند ظهورها قدرة العالم و سطوة الامم الذین نبذوا التقوی و اخذوا الفحشاء من دون بینة و برهان

بگو ای عباد و صایای مظلومرا بشنوید اول هر امری و ذکر می معرفت بوده اوست ممد کل و مربی کل و اول امری که از معرفت حاصل میشود الفت و اتفاق عباد است چه که باتفاق آفاق عالم منور و روشن و مقصود از اتفاق اجتماع است و مقصود از اجتماع اعانت یکدیگر و اسبابیکه در ظاهر سبب اتحاد و الفت و وداد و محبت است بردباری و نیکوکاریست در یکی از الواح باینکلمه علیا نطق نمودیم

طوبی از برای نفسیکه در لیالی در فراش وارد شود در حالتیکه قلبش مطهر است از ضغینه و بغضا و لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم و حصن محکم متین از برای حفظ نفس اماره خشیه الله بوده و هست اوست سبب تهذیب نفوس و تقدیس وجود در ظاهر و باطن مکرر گفتیم نصرتیکه در کتب و صحف و الواح اینمظلوم مسطور بحکمت و بیان بوده و همچنین باعمال و اخلاق لعمر الله اقوی جنود عالم اخلاق مرضیه و اعمال طیبه بوده و هست سیف تقوی احد از سیف حدید است لو کنتم تعلمون من غیر ستر و حجاب امام وجوه احزاب امر الله را ذکر نمودیم و کل را بما یقربهم و یحفظهم و یرفعهم امر کردیم و از اول ایام الی حین آنچه در سبیل دوست یگتا وارد شده حمل نمودیم و صبر کردیم و از فضل و رحمت الهی از امریکه بقدر سم ابره رآنحه فساد از ان استشمام شود مقدس و منزه بوده و هستیم امروز امریکه لائق ذکر است امریست که سبب اتحاد و اتفاق و ارتقاء کلت عمل نیک بمثابه سدره مشاهده میشود و اثمار جنیه لطیفه از ان ظاهر میگردد امروز روز اعمال طیبه است و اخلاق مرضیه نصایح مظلوم از نظر نرود امید آنکه ما بین اولیا عرف محبت و دوستی متضوع گردد و با یکدیگر محبت و شفقت معاشرت نمایند در یکی از الواح باینکلمه نطق نمودیم آسمان حکمت الهی بدو نیر روشن و منیر مشورت و شفقت و خیمه نظم عالم بدو ستون قائم و بر پا مجازات و مکافات امثال این امور بملوک عصر راجع ایشانند مظاهر قدرت الهی و مطالع عزت ربانی بعد از معرفت حضرت باری جل جلاله دو امر لازم خدمت و اطاعت دولت عادله و تمسک بحکمت بالغه این دو سبب ارتفاع و ارتقاء وجود و ترقی آنست از حق میطلبیم حضرت سلطان ایده الله را بتجلیات انوارنیر عدل منور فرماید اگر علمای حزب شیعه بگذارند رأفت و شفقت سلطانی کل را اخذ نمایند و بعدل و انصاف حکم فرماید اینمظلوم وفا را دوست داشته و دارد و یا ملکی از ملوک ارض را بر اعانت مظلومهای عالم تأیید نماید صراط حق و میزانش عدل و انصاف بوده از حق جل جلاله سائل و آملیم عباد خود را از آنچه ذکر شد محروم نماید علمای ایران سبب و علت منع عبادند از صراط الهی قل

یا معشر العلماء ضعوا اقلامکم قد ارتفع صریر القلم الاعلی بین الارض و السماء وضعوا ما الفتموه بیادی الظنون و الاوهام قد ماج بحر العلم و اشرق نیر الیقین من افق ارادة الله رب العالمین انا نوصی اولیاء الله مرة اخرى بالامانة و الدیانة و العفة و بتقوی الله قآئد جیوش العدل من لدی الله الامر الحکیم الهی الهی اید اولیائک علی عمل یتضوع منه عرف رضائک و یکون مزینا بعز قبولک ای رب تسمع زفرااتهم و تری عبراتهم و تعلم ما ورد علیهم من دون بینة من عندک انک تعلم ما فی قلوب عبادک و لا یعزب عن علیک من شیء قد شهدت الممکات بانک انت الحق علام الغیوب طوبی لنفس تمسک بجبل الصبر و الاصبطار فیما ورد علیه فی سبیل الله رب العرش العظیم

قلم مظلوم در جمیع احیان عباد را بما ینفعهم و یقرّبهم وصیت نموده امید آنکه حق جل جلاله آذان عالم را مطهر نماید تا بسمع قبول نصایح و مواعظ مظلوم را بشنوند و بان عمل نمایند الهی الهی اید عبادک الغافین علی الرجوع الیک انک انت التواب الفضال الفیاض الغفار العلیم الحکیم یکی از اولیاء علیه بهاء الله که از کأس استقامت نوشیده و ما سوی الله نزدش معدوم بوده در ارض صاد باهادی دولت آبادی ملاقات نموده ان غافل ذکر نمود ماء نطفه را نقطه اولی حکم بطهارتش کرده اند لاجل حرمت نطفه من یتظهره الله و در آن ایام جمال قدم بیست و پنج ساله بودند و مقصودش از اینکلمه رد ظهور الله و نفی او و اثبات اوهام خود بوده اولاً آنکه این کلمه از بیانست میفرماید در آن یوم بیان نفع نمیخشد و بان تمسک ننماید قال و قوله الحق انه لا یشار باشارتی و لا بما نزل فی البیان و بانچه ذکر نمود مخالفتش با حضرت نقطه نزد متبصرین واضح و ثابت چه که حضرت میفرماید ایاک ایاک ان تحتجب بما نزل فی البیان بکمال تصریح مخالفت نموده و شاعر نیست قل لعمر الله لا یجد احد من البیان الا عرف ظهور مکلم الطور الذی ینطق باعلی النداء الملک لله مولی الوری

یا هادی سبب اختلال و اضلال مشو انوار آفتاب حقیقت عالم معانی و بیان را منور نموده و آیات الهی بمثابه امطار از سحاب فضل نازل و هاطل جمیع بیان الیوم طائف حول است لوکنتم تفقهون سبحان الله هادی ملتفت نیست که چه میگوید و از بیان حضرت نقطه اولی درباره نطفه چه ادراک کرده ثانیاً بگو ای غافل نطفه من یتظهره الله روح ما سویه فداه طاهر و مطهر بوده و هست و آن نطفه مبارکه بذکر احدی محتاج نه اقسامک بالله الذی خلقک و سویک در یک آن قلب را از بغض مطهر نما و بعد در آنچه ذکر نمودی تفکر کن شاید بکلمه مبارکه تبت الیک یا مولی العالم موفق شوی آیا پاکی و طهارت نطفه من یتظهره الله معلق بکلمه عباد اوست استغفر الله من هذا الوهم المبین استغفر الله من هذا الظلم العظیم استغفر الله من هذا الخطأ الکبیر بگو یا هادی اگر در این حین سمع را از قصص کاذبه طاهر سازی از لسان حضرت نقطه انی انا اول العابدین اصغاً ثمائی من یتظهره الله روح ما سویه فداه محیط بوده نه محاط مقام نقطه بقول او ثابت شده و میشود انه هو غنی عمن فی السموات و الارض کل باو محتاج و در این مقامات حضرت نقطه بکلمه مذکوره ناطق اسمع ثم انصف و لا تکن من الظالمین و اگر بگوئی مقصود حضرت نقطه از ذکر نطفه آگاهی خلق بوده خلق اگر مثل تو مشاهده شوند هرگز آگاهی نیابند چه که بصر و سمع را از مشاهده و اصغاً منع نمایند و اگر مقصود آگاهی نفوس منصفه بوده ایشان از ذکر من یتظهره الله و کلمه او که نقطه اولی از ان اخبار نموده بقوله انه ینطق فی کل شان انی انا الله الی آخر الآیة مقام آن نطفه طیبه و آن لطیفه طاهره ربانیه را دانسته و میدانند باری مقصود آن حضرت از ذکر این اذکار اشتغال بذکر انجبوب بوده اعرف و کن من الشاکرین اعلم و کن من التائبین انظر و کن من المنصفین میفرماید شجره اثبات باعراض از او شجره نفی میشود لعمر الله ندای

بیان مرتفع و با ناله و حنین میفرماید یا قوم یوم یوم الله است و امر امر او بقطره از بحر ممنوع نشوید و
 بذره از آفتاب ظهور محروم نمانید لعمری یا هادی اخذت الغدير و نبذت بحر الله و رأتک اتق الله ثم
 انصف فیما ظهر بالحق انه یغنیک عن دونه و یهدیک الی نبأه العظیم یا هادی هل یقدر من اردته ان
 یستن مع الفارس الالهی فی میدان الحکمة و البیان لا و ربک الرحمن خذ اعنة هویک ثم ارجع الی
 مولیک ان الیه مرجعک و مثویک یا هادی قل للمهدی لست انت من فرسان هذا المضممار اعرف
 مقامک و لا تکن من المتجاوزین طهر قلبک من همزات الوری و بصرک عن رمد الهوی لتعرف من
 اتی من افق الاقتدار برایات الآیات و تكون من العارفين یا مهدی از برای این یوم خلق شدی بخدعه و
 مکر تمسک نما و سبب اضلال مشو و مخالفت حضرت نقطه مکن بحر بیان امام بصرت موج و آفتاب
 حقیقت فوق رأست مشرق و لآئح انظر و قل لک الحمد یا مقصود العالم و لک البهآء یا محبوب من فی
 السموات و الارضین یا هادی انصاف ده در آنچه ظاهر شده تو هر یوم در حفظ جان خود تدبیر
 مینمائی و مردمرا بدرهم و دینار و اقوال نالایقه از حق منع میکنی بر خود و مردم رحم نما در پیدانشی
 بمقامی رسیده که طهارت نطفه من یتظهره الله را معلق بکلمه نقطه نموده استغفر الله من هذا الوهم المبین
 استغفر الله من هذا الظلم العظیم استغفر الله من هذا البغی الکبیر استغفر الله من هذا الخطأ الذی لیس له
 شبیه و لا نظیر قسم بآفتاب برهان که الیوم از اعلی افق عالم مشرق و لآئح است اینمظلوم لوجه الله ترا
 نصیحت میفرماید لعلک تتذکر او تخشی تو با ما نبودی از اصل امر آگاه نیستی بآثار رجوع نما لعل یفتح
 علی وجهک باب العدل و الانصاف و تكون من الموقنین بعد از ذکر نطفه امام وجه شخص مذکور علیه
 بهآء الله و عنایته گفته پنجاه جلد کتاب از یحیی نزد منست امشب بمان و بین مع آنکه آنچه اعتراض
 کرده جوابهای محکم شنیده و لکن بغضا او را از توجه بافق اعلی منع نموده حق شاهد و عالم گواه که
 بکذب تکلم کرده دو جلد از مناجات حضرت نقطه روح ما سویه فداه نزد یحیی بوده و مکرر ان را
 نوشته شاید آنچه نوشته بهادی سپرده و ازین گذشته اگر صاحب هزار کتاب شود در این یوم او و امثال
 او را نفعی نبخشد یک قطعه الماس از صد هزار خروار حجر بهتر است صد رطل حدید و نحاس بیک
 یاقوت بهرمانی معادله نماید ازین امور گذشته معادل جمیع کتب سماوی از نقطه و قبل او الحال حاضر و
 موجود بیا و بین و در حین تنزیل حاضر شو شاید نفحات وحی ترا جذب نماید و یا عرف الهام بمقصود
 رساند یا هادی اگر از حضور ممنوعی وکیل و نایب تعیین نما شاید بیاید آنچه را که الیوم از ان غافلید و
 اقبال نمائید بانچه که از ان معرضید ان المظلوم ینادی و یقول الهی الهی لا تمنع عبادک عن شاطی بحر
 عنایتک و لا تجعلهم من الذین کفروا بک و بآیاتک و انکروا ما انزلته من قلبک الاعلی فی ایامک ای
 رب عرفهم نبأک و علمهم صراطک و مقامک انک انت العزیز التواب بگو یا هادی اینمظلوم وقتی در
 زنجیر بود که تو در بستر بکمال راحت آرمیده بودی در لیالی و ایام لاجل ارتفاع کلمه الله حمل بأساء و

ضراء نمودیم زحمت‌های اینمظلوم و بلا‌یای او خارج از حد احصاست ایامیکه از سطوت غضب علما و امرا عالم ظلمانی و تیره بود اینمظلوم بقوت ملکوتی و قدرت الهی منقطعا عن العالم امام وجوه امم باظهار امر قیام نمود و از جهات نفحات متضوع و تجلیات انوار نیر بینات مشرق و ساطع و لائح و چون فی الجمله آفتاب امر از افق هر مدینه اشراق نمود تو و امثال تو از خلف حجاب با اسیاف ضغینه و بغضا و کذب و اقتراء بیرون آمدید و قصد مظلوم نمودید من غیر حجت و برهان اتق الله یا هادی و لا تکن من الظالمین انا ندعوکم الی النور و تدعوننی الی النار ما لکم لا تتعقلون و فیما ظهر لا تتفکرون بشنو ندای مظلومرا ثم اجعل محضک بین یدی الله ثم انصف فی هذا النبأ الاعظم و لا تکن من الظالمین بحضرت نقطه روح ما سویه فداه بچه حجت اقبال کردی و تصدیق نمودی اعظم از انرا به بصر انصاف ملاحظه نما لعلک تتخذ الله لنفسک معینا و تجد الیه سبیلا قسم بامواج بحر بیان مقصود عالمیان از ایمان تو و امثال تو گذشتیم القای بغضا در قلوب منما نصیحت ناصح امین را بشنو و بآثار منقطعا عن الكل رجوع نما لعمر الله انها ترشدک و تهدیک الی صراط الله المستقیم هر یوم بوهمی تمسک مینمائی و بر اعراض و اعتراض تشبث نفسی از شما باین ارض آمده و ذکر نمود معرضین بیان مقبلین را منع مینمایند و از توجه بشرط الله باز میدارند و ذکر قتل و ظلم و امثال انرا القا میکنند و مقبلین را از صراط مستقیم محروم میسازند حق جل جلاله مقدس و مبراست از ادراک و عقول معرضین باید در اثبات حقیقت نظر نمود و به حجت و برهان تمسک جست اگر حقیقت ثابت شد دیگر آنچه از جانب او ظاهر شود حق است شک و ریب را در انساحت مقرر و مقامی نه چندی قبل اینخطبه مبارکه از قلم اعلی جاری و نازل حال مجدد ذکر میشود شاید بمرقاة انصاف صعود نمائی و در آنچه ظاهر شده تفکر کنی و فائز شوی بانچه که سبب اعظم است از